

LEO BUTNARU

JURNALUL UNEI EPOCI

1969 – 2022

volumul 7
2007-2010

TIPO MOLDOVA

Leo BUTNARU

JURNAL

Vol. VII

(2007 – 2010)

Colecția ACADEMICA
OPERA OMNIA

TIPO MOLDOVA

2007

I.I.

Chefuim de la 22 (de ieri) până azi la orele 4, cu familia Sofroni, vecinii. Părtași la bucuria României care intră, oficial, în UE! Radu Moțoc deja îmi și expediasse prin electronică unele poze ale sale, la Galați, noaptea, cu perechea de mici drapele în mână – al României și cel al UE. Pentru unii – bucurie potopitoare. Alții – mai sceptici. Eu sunt de partea primilor.

Mă trezesc pe la 9.30, pe la 10 începând să citesc romanul lui Konstantin Vaghinov (grupul avangardist OBREIU) „Harpagoniada” (te poți duce cu gândul la „Avarul” lui Moliere?...). O fac cu gândul (preparativ) pentru o eventuală traducere a unui scriitor trecut din viață acum mai bine de 70 de ani – nu se pretinde drepturi de autor. Foarte interesantă proza lui Vaghinov, de altfel – ca și poezia sa. Exista un ordin de arest al scriitorului, însă acesta „anticipă”, murind de tuberculoză.

Personajele vin dintr-un alt roman, „Bombaceada”, pe care, deocamdată, nu îl găsesc. Se propune varianta audio. Colecționari, anticari. Până și colecționari, traficanti, vânzatori-cumpărători de... vise. (Se zice că Balzac plătea să i se povestească vise, presupunându-le necesare în munca sa literară...).

Dar în privința obținerii unor cărți ale avangardei aş putea-o rezolva cu ajutorul lui Vasile Țurcanu – a venit de la Moscova, pe câteva zile, mi-a telefonat. Luai capăt de vorbă, se oferi cu generozitate. Contra plată, firește.

Mai vorbirăm, inclusiv de Ayghi. Vasile pregătise vreo 50 de întrebări pentru o convorbire. Inițial. Ghennadi acceptă, apoi... declină delicat oferta. „Era deja trist. Apăruse articolul foarte critic al lui Kuprianov”. Și nu mai trăi mult, bietul Ayghi... Fusesse bolnav.

A. Busuioc reia tema unui posibil dialog (altul) mai amplu, o discuție pe care să o ținem despre orice, despre toate, despre etcetera. Acum mai mult timp, declinasem politicos o atare intenție – am cam ieșit din registru, nu mă mai atrage munca de gen cu reportofonul, transcrierile... Cum voi face-o de data aceasta?... De la „Prut Internațional” are semnalul romanului

pe care i-l amânase „Polirom”. Apărut ca și cum în regim de urgență. Se mișcă foarte greu. „Cobor cu liftul, fac șase-șapte pași și revin în casă”...

Descarc din Internet 42 de piese de Skriabin! Asta, după ce duc la capăt romanul lui Vaghinov.

2.1.

Mai e iarbă verde în... ianuarie! Când vin de la plimbare, rup câteva firicele – proaspete! – și i le aduc Mieunicăi. În celelalte ierni îi creșteam grâu în cutii, acum însă... Cald, *anomalic*... sau – ceva *animalic* în natură. Mai jos, pe str. Sadoveanu, aproape de confluența ei cu Russo, se fac pregătiri pentru a da în folosință un nou bloc de locuințe. Pe o pantă din preajmă a fost adus cernoziom, acoperind spațiul. Dar, la o zi, pe negrul țărânei proaspete – supraréalist, parcă, – au apărut mai multe... cucuie galbene de argilă: mușuroaie de cârțiță care, în nesomnul acestora, și ele vorbesc despre, ca și cum, toamnă... lungă în, iată, miez de iarnă. Mici fulgi de zăpadă...

Chiar dacă „a trecut” secolul XX și „a început” următorul, XXI, pentru a scoate dintre sau a lăsa între ghilimele cele două verbe ar trebui să găsim un răspuns, o dovadă, sau să constatăm lipsa acesteia, la întrebarea, dacă într-adevăr lumea are de-a face doar cu o formală numărătoare (jalonare) cronologică (de timp), sau dacă acea cultură, pe care noi o „localizăm” în și o legăm de secolul XX, chiar a ajuns la finele ei, de aici încolo deschizându-se alte perspective, ale modalității de manifestare a civilizației terestre, inclusiv printr-o „altă cultură”.

3.1.

Voi rata prezența la Zilele Eminescu de la Botoșani, în mijloc de ianuarie – conform cerințelor computeristice, pentru intrarea în spațiul UE pașaportul trebuie să fie valabil, de aici încolo, nu mai puțin de jumătate de an. Mie nu-mi ajung... 14 zile! Nu știam de aceste reguli. Iar consulatul român la Chișinău... Probabil, birocratizat pe vechi. Nu mai știam și un alt lucru – poți rămânea cu vechiul pașaport la mână dar să-ți faci un altul. Aș fi putut ave actul nou, eliberat pe 10 ani (să trăim atât!), în care mi s-ar fi putut aplica viza multiplă, pe durata anului... Adică, la birocratism trebuie să fii mereu atent... Eu, care am aversiune față de trândavii formalităților... Astfel că astăzi am mers la biroul de pașapoarte, aici, la cinci-șase case depărtare de noi, și am trecut toate procedurile, la început de februarie având

CUPRINS

2007.....	5
2008.....	147
2009.....	249
2010.....	311